KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 20.9.2007
KOM(2007) 545 v konečném znění

PRACOVNÍ DOKUMENT KOMISE

Zpráva EU o soudržnosti politik v zájmu rozvoje

{SEC(2007)1202}

OBSAH

1. Úvod 3
2. Hlavní zjištění 3
2.1. Obchod 4
2.2. Životní prostředí 5
2.3. Klimatické změny 5
2.4. Bezpečnost 6
2.5. Zemědělství 6
2.6. Rybolov 7
2.7. Sociální rozměr globalizace, zaměstnanost a slušná práce 7
2.8. Migrace 7
2.9. Výzkum 7
2.10. Informační společnost 8
2.11. Doprava 8
2.12. Energetika 9
3. Závěr 9

1. ÚVOD

Rozvojová spolupráce není jedinou politikou, která má velký dopad na rozvojové země. Evropská unie proto vypracovala koncept soudržnosti politik v zájmu rozvoje (SPR), jehož cílem je posilovat propojení politik a rozvojových cílů. Konečným důsledkem bude zvýšení efektivnosti rozvojové politiky. Vzhledem k tomu, že se EU zavázala podstatně zvýšit oficiální rozvojovou pomoc, je ještě naléhavější zajistit, aby nesoudržnost politik nevedla k plýtvání se zdroji nebo k rušení jejich účinků.

Cílem této zprávy[1] je informovat o pokroku, který EU učinila při zajišťování vyššího stupně soudržnosti hlavních politik ovlivňujících rozvojové země a při identifikaci nejzávažnějších problémů, které by se měly řešit přijetím dalších opatření.

Politický rámec, z něhož tato zpráva vychází, byl vymezen v roce 2005 jako součást balíčku opatření přijatých za účelem rychlejšího dosahování rozvojových cílů tisíciletí[2]. Příslušné závazky byly potvrzeny na nejvyšší politické úrovni v Evropském konsensu o rozvoji[3].

Tato zpráva je základem pro vyhodnocení soudržnosti politik v zájmu rozvoje. Měla by přispět ke zvýšení povědomí a poskytnout podklad pro diskuse se všemi zúčastněnými stranami v EU, včetně Evropského parlamentu, vnitrostátních parlamentů a organizací občanské společnosti působících v oblasti rozvoje i v jiných souvisejících politických oblastech, a k dalšímu prosazování soudržnosti politik v zájmu rozvoje. Týká se jak EU, tak jednotlivých členských států. Proto se předpokládá, že bude využita i v diskusích probíhajících uvnitř členských států.

2. HLAVNÍ ZJIŠTĚNÍ

Výsledky organizačních mechanismů, které EU zavedla, aby zlepšila stupeň soudržnosti svých politik s rozvojovými cíli, jsou smíšené:

- V orgánech EU se zvýšilo povědomí o externím dopadu politik EU, které nejsou přímo zaměřeny na rozvoj, a z velkého počtu mechanismů zajišťujících SPR na úrovni členských států, EU i Komise lze usuzovat, že se význam SPR obecně uznává. Byly zřízeny příslušné politické rámce, postupy a nástroje na podporu SPR, které je však nyní nutno více využívat a ve vhodných případech zlepšovat a upravovat na základě získaných zkušeností.
- V Komisi funguje řada mechanismů, zejména konzultace mezi útvary, systém posouzení dopadu a meziútvarová skupina pověřená podporou SPR. V Radě bylo díky činnosti předsednictví dosaženo značného pokroku, ale SPR stále ještě není dostatečným způsobem oficiálně začleněna do rozhodovacího procesu. V Evropském parlamentu se Výbor pro rozvoj zabývá SPR v čím dál tím větší míře a prosazuje ji vydáváním zpráv, obhajobou postojů na plenárních zasedáních a souvisejícími činnostmi.
- I přes veškeré výše popsané úsilí je rozvoj SPR v EU teprve v počátcích. Často chybí kapacita a v útvarech, které se nezabývají přímo rozvojem, zůstává povědomí o SPR na nízké úrovni. Samotná příprava této zprávy snad přispěla ke zvrácení této tendence.

---

1 Tato zpráva vychází z odpovědí členských států a útvarů Komise na dotazník rozeslaný v lednu 2007.

2 Sdělení Komise Soudržnost politik v zájmu rozvoje – Jak urychlit pokrok směrem k dosažení rozvojových cílů tisíciletí – KOM(2005)134 v konečném znění ze dne 12. dubna 2005 a Závěry o rozvojových cílech tisíciletí Rady pro obecné záležitosti a vnější vztahy z května 2005 (dokument 9266/05).

3 Společné prohlášení Rady a zástupců členských států zasedajících v Radě, Evropského parlamentu a Komise – Evropský konsensus o rozvoji, prosinec 2005 (Úř. věst. 2006/C 46/01).

– Členské státy se celkově domnívají, že se při plnění SPR dosáhlo většího pokroku na úrovni EU než na úrovni členských států.

– Hlavní překážkou SPR jsou protichůdné politické priority jednotlivých politik nebo různé zájmy členských států či rozvojových zemí.

Pokrok při zavádění mechanismů SPR

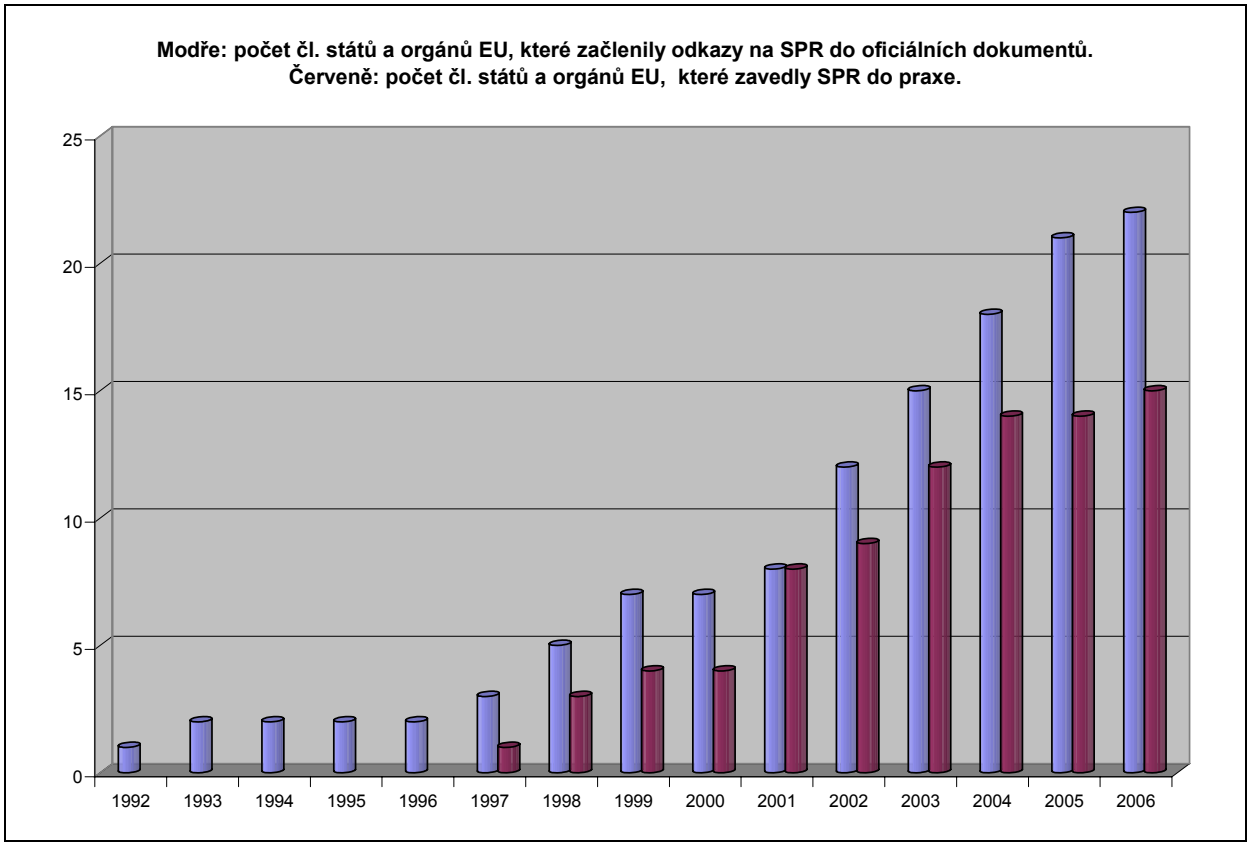

Zdroj: ECDPM, ICEI, respondenti.

2.1. Obchod

– Obchod je silným motorem ekonomického růstu a jednotlivé státy na něm zakládají podstatnou část svého boje s chudobou. Obchod sám o sobě sice nemůže vyřešit rozvojové problémy, ale otevřenost obchodu a podpora kapacity nabídky patří mezi důležité prvky každé soudržné rozvojové strategie.

– Stávající režim přístupu na trh ES je již pro rozvojové země značně příznivý. Přesto se rozvojové země musejí vypořádat s řadou překážek. Podíl nejchudších zemí na mezinárodním obchodu proto zůstává mizivý. EU přijala řadu iniciativ, které by měly napomoci jejich začlenění do světového hospodářství. Právě EU nejvíce prosazovala zařazení rozvoje mezi hlavní témata jednání WTO a snaží se o úspěšný výsledek rozvojové agendy z Doha. Dohody o hospodářském partnerství, které se dojednávají se zeměmi AKT, jsou koncipovány jako dlouhodobé partnerství založené na komplexním přístupu k rozvoji.

– Po reformě z roku 2005 zajišťuje systém všeobecných celních preferencí svým uživatelům větší stabilitu a předvídatelnost a poskytuje lepší obchodní příležitosti. Kromě toho se zemím, které ratifikovaly a skutečně provádějí hlavní mezinárodní úmluvy o udržitelném rozvoji, právech pracovníků a dobré správě věcí veřejných, poskytují dodatečné preference.

– Komise dále v současné době přepracovává svá preferenční pravidla původu, protože se domnívá, že jednodušší, transparentnější a snadněji použitelná pravidla podpoří rozvoj a budou se hůře obcházet.

– EU doplnila svůj program jednání s rozvojovými zeměmi o pomoc pro obchod, která by do roku 2010 měla dosáhnout částky 2 miliard EUR, aby rozvojovým zemím umožnila využít stávající i nové obchodní příležitosti, pomohla jim s prováděním nových dohod a v případě potřeby jim pomohla přizpůsobit se měnícím se vnějším podmínkám obchodování.

2.2. Životní prostředí

– Životní prostředím se týká každého, rozsah souvisejících problémů se však v jednotlivých regionech a zemích podstatně liší. Řada, ne-li většina, rozvojových zemí je přímo ohrožena zhoršením stavu životního prostředí, které má obvykle největší dopad na ty nejchudší z jejich obyvatel.

– V aktualizované strategii EU pro udržitelný rozvoj[4] bylo zdůrazněno, že se cíle v oblasti hospodářství, sociálních věcí a životního prostředí vzájemně doplňují, a byl vyzdvižen význam spolupráce s externími partnery.

– Pozitivní dopady politiky životního prostředí EU na rozvojové země jsou většinou nepřímé, jedná se spíše o vedlejší účinky ochrany biodiverzity nebo zavádění opatření na ochranu spotřebitelů před riziky souvisejícími se životním prostředím. EU rovněž výrazně podporuje poskytování „veřejných statků v oblasti životního prostředí“, na něž se vztahují mnohostranné dohody o životním prostředí. Komise a členské státy EU navíc podporují efektivní zapojení rozvojových zemí do těchto dohod. EU je rovněž ochotna pomáhat rozvojovým zemím při provádění opatření, která jsou nutná pro plnění nových norem EU v oblasti životního prostředí.

2.3. Klimatické změny

– Klimatické změny sice ovlivní všechny země, ale nejdříve a nejvýrazněji zasáhnou rozvojové země a nejchudší populace. Veškeré úsilí, které se v rámci ambiciózní klimatické politiky EU vynakládá na omezení klimatických změn na průměrně 2°C v porovnání s úrovní před industrializací, bude mít tedy pro tyto země přímé nebo nepřímé pozitivní důsledky.

– Nepřímou výhodou pro partnerské země budou rovněž kladné vedlejší účinky vědeckých výzkumných programů a investic do vhodných technologií.

– Podpora biopaliv na mezinárodní úrovni by mohla mít pozitivní dopady na rozvojové země v pozici výrobců, ale mohla by mít i negativní dopady, pokud by nebyla dodržena kritéria udržitelnosti, např. kritéria související s mírou odlesňování, ztrátou úrodnosti půdy, dostupností vody nebo zabezpečením potravin v rozvojových zemích.

– Problematika klimatických změn by měla být lépe začleněna do politického dialogu s rozvojovými zeměmi i do programů rozvojové spolupráce. Významným krokem v tomto směru je návrh Komise na vytvoření globálního spojenectví proti klimatickým změnám mezi EU a jejími rozvojovými partnery, zejména nejméně rozvinutými a jinými ohroženými rozvojovými zeměmi.

---

[4] Dokument Rady 10917/06 ze dne 26. června 2006.

2.4. Bezpečnost

- Přestože se ve světě snížil počet konfliktů, stále probíhají ničivé občanské války a nedostatek bezpečí brání lidem v naplnění jejich legitimních očekávání.
- EU má širokou škálu nástrojů pro zajištění bezpečnosti a rozvoje. V posledních letech neustále posilovala propojení těchto dvou oblastí. Zajištění soudržnosti mezi bezpečností a rozvojem je však stejně důležité jako obtížné. Strukturální obtíže vyplývající z povahy problémů a situací, které je nutno řešit, různorodost kontextů, v nichž nastávají, i složitost institucionální struktury EU při jejím působení v oblasti bezpečnosti představují velké výzvy.
- Mezi činnosti prováděné v této oblasti patří zařazování analýz a opatření na předcházení konfliktům do programů rozvojové spolupráce, řešení citlivých situací, podpora transparentnosti a spravedlnosti při využívání přírodních zdrojů, podpora programů na odzbrojení, demobilizaci a reintegraci i podpora reforem bezpečnostního sektoru, kontrola vývozu zbraní, protizákonného obchodování s ručními palnými a lehkými zbraněmi nebo obchodování s lidmi, omamnými látkami a výbušninami.
- Zásadní význam má spolupráce s dalšími subjekty, zejména s OSN a OBSE, regionálními organizacemi, např. Africkou unií, a organizacemi občanské společnosti.
- I přesto je třeba koordinaci mezi bezpečností a rozvojem dále zlepšovat. Je nutné posílit organizační mechanismy v Komisi a v Radě tak, aby se při přijímání bezpečnostních rozhodnutí bral větší ohled na rozvoj, při poskytování informací a orientace pro rozvojovou spolupráci je nutné systematicky provádět bezpečnostní analýzy, je třeba zlepšit přechod mezi různými finančními nástroji a pokračovat v budování a prohlubování partnerství s různými mezinárodními a regionálními organizacemi a občanskou společností.
- V rámci budoucího společného strategického partnerství mezi EU a Afrikou se bude uvažovat o konkrétních iniciativách, které by reagovaly na požadavky afrického kontinentu pomocí souboru lépe propojených a průřezových opatření v oblastech rozvoje a bezpečnosti.

2.5. Zemědělství

- Zemědělství má pro rozvojové země zvláštní význam a hraje významnou roli v jejich hospodářském rozvoji, snižování chudoby a zabezpečování potravin.
- ES přijalo řadu opatření, aby jeho společná zemědělská politika prospívala rozvoji. Díky nízkým nebo nulovým clům mají rozvojové země většinou dobrý přístup na trh ES. Díky po sobě jdoucím reformám, které usilovaly o sladění vnitřních požadavků na zemědělství s cíli SPR, došlo ke zlomu v oblasti vývozních náhrad a rušivého vlivu domácích zemědělských dotací na ceny.
- Od roku 2003 byly vývozní náhrady a domácí dotace narušující obchod drasticky omezeny. Až budou v roce 2011 dokončeny reformy SZP zahájené v letech 2003 a 2005, bude téměř 90 % přímých plateb EU odděleno od produkce. EU v rámci jednání WTO nabídla, že do roku 2013 zruší veškeré vývozní náhrady a sníží domácí podporu narušující obchod o 70 %.
- Rozvojová spolupráce EU zahrnuje podporu zemědělství a rozvoje venkova, zejména v případě spolupráce s Afrikou. Významný krok v tomto ohledu představují i probíhající iniciativy na posílení spolupráce s rozvojovými zeměmi v oblasti zavádění a provádění hygienických a rostlinolékařských opatření.

2.6. Rybolov

- Rybolov je v mnoha přímořských rozvojových zemích významnou hospodářskou činností a může významně přispívat k zabezpečení potravin.
- Dohody o partnerství v oblasti rybolovu poskytují flotilám EU přístup k rybolovným zdrojům rozvojových zemí, které je plně nevyužívají. Od reformy rybářské politiky ES v letech 2002 a 2004 se podstatně zvýšil soulad těchto dohod s rozvojovými cíli.
- Mezi hlavní problémy patří kvalita vědeckého hodnocení stavu rybích populací a přebývajícího množství ryb a začlenění problematiky udržitelného rozvoje a biodiverzity; způsob, kterým rozvojové země skutečně využívají finanční příspěvek, který obdrží v rámci dohod o partnerství na rozvoj vlastní rybářské činnosti; a opatření přijímaná proti nelegálnímu nehlášenému a neregulovanému rybolovu.

2.7. Sociální rozměr globalizace, zaměstnanost a slušná práce

- Pracující chudí představují polovinu chudých lidí na celém světě a dětská práce se týká milionů dětí. Úsilí EU o posílení sociálního rozměru globalizace zásadním způsobem přispívá k dosažení rozvojových cílů tisíciletí.
- Podpora zaměstnanosti, sociálního začlenění a slušné práce je součástí evropské agendy sociální politiky a Evropského konsensu pro rozvoj.
- Rozvojové země sice nejsou přímo ovlivněny vnitřními politikami v oblasti zaměstnanosti a sociálních věcí, ale činnost EU v této oblasti má důležitý pozitivní dopad ve dvou směrech. Prvním je to, že EU na mezinárodní úrovni prosazuje sociální rozměr globalizace a slušnou práci. Druhým je to, že EU na regionální a vnitrostátní úrovni v čím dál tím větší míře zahrnuje zaměstnanost a sociální otázky do svého dialogu, programů spolupráce a obchodních vztahů s rozvojovými zeměmi a regiony.
- Podpora spravedlivého obchodu Fair Trade a systému všeobecných preferencí GSP+ ze strany EU jsou příklady akcí EU, které mohou mít velký dopad, zejména jsou-li spojeny s odpovídajícími programy rozvojové spolupráce.

2.8. Migrace

- Dnes je již jasné, že migrace může být přínosná pro rozvoj a opačně. Proto je nutné snažit se podporovat pozitivní vazby a synergie, které mezi oběma oblastmi existují.
- V oblasti migrace a rozvoje bylo zatím dosaženo dobrých výsledků při vytváření politického rámce a zahájení politického dialogu s jednotlivými zeměmi nebo regiony, zejména v případě Afriky.
- Díky tomu, že již byl vytvořen pevný rámec, je nyní třeba převést politické směry, dohody a akční plány na konkrétní opatření, která budou mít skutečný dopad. Zatím bylo přijato pouze několik opatření, která se týkají zjednodušení, zlevnění a zabezpečení peněžních převodů, aby se podpořila spolupráce s diasporami, a opatření, která by měla změnit tzv. odliv mozků na oběh mozků, jedná se tedy o oblasti, ve kterých většina členských států teprve začíná přijímat přiměřená opatření. Politický dialog a připravovaná nová strategie mezi EU a Afrikou otevře cestu další budoucí spolupráci.

2.9. Výzkum

- Schopnost vytvářet, absorbovat a využívat nové znalosti čím dál tím více rozhoduje o mezinárodní konkurenceschopnosti moderních hospodářství a zároveň přispívá k udržitelnému rozvoji. Rozvojové země, zejména v Africe, však často postrádají lidské a institucionální zdroje, které jsou nutné ke zvládání této problematiky.

– Výzkumná politika EU přispívá k dosahování rozvojových cílů hlavně dvěma způsoby. Za prvé podporuje výzkumné programy v oblastech, které mají význam pro celý svět, včetně rozvojových zemí. Za druhé podporuje konkrétní projekty mezinárodní spolupráce, do nichž se zapojují výzkumná střediska, univerzity a další zúčastněné strany z rozvojových zemí, čímž přispívá k vytváření znalostí, které jsou specifické pro místní situaci, a k budování kapacit jižních rozvojových zemí.

– Evropská vesmírná politika rovněž přispívá k rozvoji a bude na ni navazovat intenzivnější spolupráce mezi Evropou a Afrikou v oblasti využití kosmických zařízení a vesmírného výzkumu pro udržitelný rozvoj. Navigace, pozorování Země (zejména evropská iniciativa pro globální monitorování životního prostředí a bezpečnosti), satelitní komunikace a vědy lze pokládat za rozsáhlý nástroj, který umožňuje plnit závazky EU při dosahování rozvojových cílů tisíciletí.

– Do sedmého rámcového programu pro výzkum (7. RP-2007-2013) se mohou zapojit všechny země světa. Účast rozvojových zemí, zejména těch nejméně rozvinutých, je však omezena nedostatečnými lidskými a institucionálními kapacitami v oblasti vědy a techniky. Úsilí těchto zemí o vybudování těchto kapacit by proto mělo být podpořeno rozvojovou spoluprací v součinnosti s dalšími nástroji a programy.

– Dalším tématem, které je nutno řešit z pohledu rozvoje, je vliv výzkumné politiky EU na odliv mozků, protože tato politika přispívá k odchodu významných vědců do Evropy. Komise proto nadále uděluje v rámci programu Marie Curie granty na znovuzačlenění výzkumných pracovníků, které jim po návratu do země původu umožňuje pokračovat ve výzkumné činnosti.

2.10. Informační společnost

– Informační a komunikační technologie mohou výrazně podpořit rozvoj, konkurenceschopnost, hospodářský růst a sociální pokrok, mohou rovněž otevřít nové cesty volnému toku myšlenek a názorů, jimiž se může šířit demokracie, svoboda slova, lidská práva a vzájemné porozumění mezi národy. Informační a komunikační technologie však také mohou rozšířit propast mezi severem a jihem a prohloubit rozdíly mezi těmi, kdo k nim mají a nemají přístup.

– K podpoře informační společnosti v rozvojových zemích je nutno přistupovat vyváženě a kombinovat soukromé investice do informační a komunikační infrastruktury s vládními zásahy zaměřenými na vytváření příznivého regulačního prostředí a vzdělávání společnosti a pracovních sil v oblasti IKT.

– Měl by se dále podporovat politický dialog a budování kapacit. Tato podpora by měla být doplněna rozšířením přístupu k výzkumným a vzdělávacím sítím a větším zapojením rozvojových zemí do sedmého rámcového programu. Zvláštní pozornost by se měla věnovat subsaharské Africe.

2.11. Doprava

– Existence efektivně fungující a účelné dopravní infrastruktury je nezbytná pro dosažení rozvojových cílů tisíciletí a je jedním z hlavních faktorů konkurenceschopnosti a hospodářského růstu. Proto je podpora udržitelné dopravy významnou součástí rozvojových programů EU a týká se jak všech způsobů dopravy, tak služeb pro usnadnění pohybu zboží a osob.

– Vnitřní dopravní politika EU ovlivňuje rozvojové země ve dvou směrech. Za prvé prostřednictvím působení EU v mezinárodních subjektech, které stanoví mezinárodní standardy, prostřednictvím dohod o letectví nebo mezinárodních dohod o spolupráci, např.

Galileo. Za druhé prostřednictvím snahy EU stanovit pro letadla, plavidla a pozemní dopravní prostředky, které tvoří její dopravní park nebo vstupují na její území, vysoké normy v oblasti životního prostředí, bezpečnosti a sociální oblasti.

2.12. Energetika

- Elektrifikace a dostupnost čistých paliv by výrazně zlepšila zdravotní a hygienické podmínky a zvýšila životní standard dvou miliard lidí, kteří při přípravě jídel spalují tradiční biomasu a/nebo nemají přístup k moderním energetickým službám[5].
- EU je zapojena do několika významných iniciativ zaměřených na poskytování dostatečných, cenově dostupných a udržitelných energetických služeb v rozvojových zemích. Nejvýznamnějšími z nich jsou energetická iniciativa EU pro vymýcení chudoby a udržitelný rozvoj, partnerství EU a Afriky v oblasti infrastruktury a partnerství EU a Afriky v oblasti energetiky.
- Nová energetická politika pro Evropu[6], jejímž cílem je zajištění udržitelné, bezpečné a konkurenceschopné energie pro všechny členské státy EU, rovněž hodlá propojit evropskou energetickou a rozvojovou politiku takovým způsobem, který by byl výhodný pro všechny strany. Rozvojové země, zejména v Africe, budou mít prospěch z úsilí EU o diverzifikaci zdrojů energie a vývoj energeticky účinných a obnovitelných energetických technologií.
- Pro celkový úspěch energetických iniciativ v rozvojových zemích bude mít velký význam rovněž řešení rozsáhlejších problémů, jako jsou životní prostředí, klimatické změny a přístup chudých lidí k energetickým službám, a to i na venkově.

3. ZÁVĚR

Všechny politické oblasti analyzované v této zprávě mají dopad na hospodářskou, sociální, environmentální a politickou situaci a perspektivu rozvojových zemí.

I politiky, které se převážně považují za vnitřní, např. sociální politika nebo politika dopravy, mohou kladně nebo záporně ovlivňovat proces rozvoje. Jejich účinky závisí na měnícím se globálním kontextu a na situaci každého státu. Například klimatické změny a energetika se stávají prioritami nejen z hlediska situace uvnitř EU, ale i z hlediska rozvoje. V důsledku měnící se rovnováhy sil na mezinárodní scéně rovněž poroste význam politiky EU prosazovat sociální hodnoty na celosvětové, regionální a státní úrovni.

Tato zpráva tedy potvrzuje, že je nutné posuzovat celou řadu politických oblastí z hlediska SPR. Kromě toho by se měly lépe využívat některé oblasti, které mají pro rozvoj značný potenciál, například informační a komunikační technologie a výzkum.

U každé z dvanácti analyzovaných politik byla vymezena nevyřešená témata, u nichž by se měla zlepšit synergie s rozvojovou politikou. Ve zvláště citlivých oblastech, mezi něž patří například migrace nebo bezpečnost, je nutno vyvážit prosazování evropských zájmů a ohled na obavy partnerských zemí ve snaze najít oboustranně uspokojivé řešení.

Obecně lze říci, že EU přijala konkrétní opatření na zlepšení míry SPR. Zlepšila za tímto účelem své organizační mechanismy na úrovni členských států, Rady i Komise. Samo

---

5 The World Energy Assessment Overview – 2004 Update (Vyhodnocení energetické situace ve světě, aktualizace za rok 2004), UNDP, UNDESA a World Energy Council. Viz: http://www.undp.org/energy/weaover2004.htm

6 KOM (2007) 1 v konečném znění ze dne 10. ledna 2007.

vypracování této zprávy bylo prostředkem ke zvýšení povědomí jednotlivých útvarů o dopadech jejich politik na rozvoj.

Dosažené výsledky však stále nesplňují požadavky stanovené v Evropském konsensu pro rozvoj. Znalosti a povědomí o SPR nejsou dostatečné. Subjekty, které nepůsobí přímo v oblasti rozvoje, jak mezi orgány, tak v občanské společnosti a soukromém sektoru, jsou do této problematiky zapojeny pouze v malém rozsahu.

Pro dosažení dalšího pokroku je nutné, aby se této oblasti neustále věnovala pozornost na nejvyšší politické úrovni, neboť jedině tak se cíle soudržnosti, efektivnosti a viditelnosti stanovené v programu Evropa ve světě[7] budou moci stát skutečností. Proto je nutné zvýšit povědomí o tom, že z rozvoje a snížení chudoby má prospěch i Evropa.

Konkrétně lze konstatovat, že podle obdržených odpovědí na dotazník patří mezi hlavní přetrvávající problémy:

– přezkum a zdokonalení postupů Rady, jak zdůraznily členské státy;

– rozsáhlejší začlenění SPR do národních a regionálních strategií pro spolupráci,

– lepší sdílení informací,

– kvalitnější využívání procesu posuzování dopadů,

– větší operativnost probíhajícího pracovního programu SPR.

Existuje rovněž určitý počet potenciálních vazeb, které by se měly dále zkoumat. Je nutné rozšířit dialog s rozvojovými zeměmi o dopadu jiných politik EU než rozvojové pomoci, a to na státní, regionální i celosvětové úrovni. Rámcem pro rozvoj takového politického dialogu mezi Komisí a členskými státy může být například proces přípravy strategického dokumentu o určité zemi. Měl by se rovněž zvážit význam SPR pro vlastní politiky rozvojových zemí, protože ve většině politických oblastí závisí pozitivní dopad politik EU na paralelním úsilí partnerských zemí. Důležitým krokem v tomto směru je začlenění SPR do připravované společné strategie EU a Afriky.

---

[7] KOM(2006) 278 ze dne 8. června 2006 „Evropa ve světě – Praktické návrhy pro větší soudržnost, efektivitu a zviditelnění“ a závěry Evropské rady z června 2006.